

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Mf.IV.10.077/2024/2.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Dzsula Marianna bíró
Dr. Pataki Árpád bíró
Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

név (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Marton Emőke ügyvéd (cím1)

Az alperes:

név1 (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Bölcskei Zsolt Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bölcskei Zsolt ügyvéd; cím3)

A per tárgya:

Elmaradt munkabér megfizetése

A fellebbezést benyújtó fél:

A felperes

A fellebbezéssel támadott határozatot hozó bíróság neve és a határozat száma:

Debreceni Ítéltábla Mf.I.50.020/2024/5.

Rendelkező rész

A Kúria az ítéltábla végzését megváltoztatja és mellőzi a fellebbezés visszautasítását.

A felperes pártfogó ügyvédi díját 15.000 (tizenötezer) forintban állapítja meg, amelynek viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A Miskolci Törvényszék a 7.M.70.159/2022/60. számú ítéletében kötelezte az alperest 827,86 euró elmaradt munkabért és ezen összeg után 2021. december 8-tól a kifizetésig számított késedelmi kamata megfizetésére. Kötelezte továbbá az alperest arra, hogy állítsa ki és adja ki a felperesnek a munkaviszony megszüntetésekor kiállítandó igazolásokat, így az egészségügyi törzslapot, a személyi jövedelemadó-igazolást az adó- és adóelőleg levonásáról, álláskeresői ellátások megállapításához igazolólapot, a társadalombiztosítási igazolást és igazolványt, a jövedelemigazolást az egészségbiztosítási ellátás megállapításához, az igazolást a tárgyévben fennállt biztosítási idő tartalmáról, a levont járulékokról és tagdíjról, a munkáltató által megfizetett egészségbiztosítási járulék összegéről és azok alapjáról, a munkáltatónál eltöltött szakmai gyakorlat igazolásáról. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét elutasította.

[2] A felperes az elsőfokú bíróság ítéletével szemben előterjesztett fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetnek teljes egészében történő helytadást kérte. Az ítélet tábla a 2. sorszámú végzésében a fellebbezés hiányainak pótlására és annak pontosítására hívta fel a felperest. Utalt arra, hogy a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 371. § (1) bekezdés b) pontja szerint határozott kérelmet kell előterjeszteni, továbbá ugyanezen szakasz d) pontja alapján meg kell jelölni a megsértett anyagi jogszabályhelyet.

[3] A felperes a 4. sorszám alatti beadványában fellebbezését pontosította és az elsőfokú bíróság által meghozott ítéletet akként kérte megváltoztatni, hogy a keresetnek egészében adjon helyt a másodfokú bíróság, kötelezze az alperest 1315,96 euró elmaradt munkabér és ellátmány megfizetésére. Kérte a viszontkereseti kérelem elutasítását kimondó rendelkezés helybenhagyását.

Az elsőfokú határozat

[4] A Debreceni Ítélet tábla az Mf.I.50.020/2024/5. számú végzésével a felperes fellebbezését visszautasította. Határozatának indokolása szerint a felperes hiánypótlási kötelezettségének csak részben tett eleget, fellebbezése hiányos, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálatára nincs lehetőség. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes fellebbezésében nem jelölte meg határozottan azt, hogy mely bizonyítékokat nem vett figyelembe, és elmaradt annak részletezése, hogy mely tanúk milyen tartalmú vallomásokkal támasztották alá állításait. A felperes nem tüntette fel azt az anyagi jogszabályhelyet sem, amelyet az elsőfokú bíróság álláspontja szerint megsértett akkor, amikor „a várakozás” idejére a devizaellátmány iránti igényét elutasította. Az ítélet tábla álláspontja szerint nem részletezte a felperes azt sem, hogy a követelt 1315,96 euró milyen számítás eredménye. Levont következtetése szerint ezért a felperes fellebbezése nem felelt meg a Pp. 371. § (1) bekezdés

b) és d) pontjában írt követelményeknek, ezért az ítéltábla a felperes fellebbezését a Pp. 367. § (1) bekezdése alapján visszautasította.

A fellebbezés

[5] A felperes a fellebbezésében az ítéltábla végzésének hatályon kívül helyezését és az ítéltábla fellebbezési eljárás lefolytatására történő utasítását kérte. Álláspontja szerint a fellebbezését határidőben benyújtotta, és az ítéltábla által kiadott hiánypótlási felhívásnak maradéktalanul eleget tett. A fellebbezés határozott kérelmet tartalmaz arra, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben és milyen okból változtassa meg, azt az eljárási jogszabálysértést, amelyre a fellebbezését alapította, ezért a fellebbezés visszautasítása a Pp. 371. § (1) bekezdés b) és d) pontjába ütközően jogszabálysértő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[6] A Kúria a fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdés d) pontja alapján bírálta el, és azt az alábbiak szerint megalapozottnak találta.

[7] A fellebbezési eljárásban a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a fellebbezés tartalma kizárta-e az érdemi felülvizsgálatot, amellyel összefüggésben az ítéltábla határozatától eltérő következtetésre jutott.

[8] A fellebbezés tartalmával szemben a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja korábban, de csak 2020. december 31-ig megkövetelte, hogy a fellebbező a konkrét jogszabályhely megjelölésére kiterjedően tüntesse fel az állított anyagi vagy eljárási jogszabálysértést (kivéve ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés): vagyis a fellebbező félnek meg kellett jelölnie egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körül kellett írnia és az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejtenie, a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait ismertetnie.

[9] A Pp. módosításáról szóló 2020. évi CXIX. törvény (a továbbiakban: Módtv.) eredményeként azonban 2021. január 1-től a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja a fellebbezéstől már csak azt várja el, hogy megjelölje azt az anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést, amelyre a fellebbezést alapítja (kivéve ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés). A megsértett konkrét jogszabályhely megjelölése tehát 2021. január 1-jétől nem kötelező tartalmi eleme a fellebbezésnek: abban elegendő e körben az állított jogszabálysértés tartalmi körülírása és a fellebbező arra vonatkozó jogi álláspontjának ismertetése.

[10] A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy az ítéltábla végzésében foglaltakkal szemben a felperes a fellebbezésében, illetőleg a hiánypótlást követően benyújtott kiegészítő beadványában a fellebbezés Pp. 371. § b) és d) pontjában foglalt követelményeket teljesítette. A felperes 2024. április 2-án kelt fellebbezése tartalmazza azt a határozott kérelmet, amely szerint az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetének egészében történő helytadást indítványozza, amelynek összegét a hiánypótlást követően benyújtott beadványában pontosan meghatározta: az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként

kéri, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezést követően kötelezze az alperest 1315,96 euró elmaradt munkabér és ellátmány megfizetésére. Mindezek alapján megalapozatlan a végzés azon indokolása, hogy a fellebbezés nem tartalmazott határozott kereseti kérelmet.

[11] Az elsőfokú végzésben foglaltakkal szemben a felperes az eredeti fellebbezésében feltüntette azokat a bizonyítékokat, amelynek felülbírálatát kéri, név szerint említve név² és név³ tanúvallomásának figyelembevételét. A kiegészítés tartalmazta továbbá megsértett jogszabályhelyként az Mt. 42. § (2) bekezdését és a követelt összeg számításának módját is.

[12] Mindezek alapján az ítéletábra minden alapot nélkülözően utasította vissza a felperes jogszabályoknak formailag és tartalmilag is megfelelő fellebbezését, ezért a Kúria az ítéletábra végzését a Pp. 389. §-a szerint alkalmazandó Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és mellőzte a fellebbezés visszautasítását.

[13] A Kúria a felperes a pártfogó ügyvédi díját csupán megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

[14] A másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[15] A Kúria a fellebbezést a Pp. 391. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[16] A végzés ellen a Pp. 406. § (1) bekezdése alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2024. szeptember 18.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró